

Legalitat: drets de captació, d'autor i d'imatge

A Espanya, les obres fotogràfiques estan emparades per la **Llei de Propietat Intel·lectual**, de manera que la prendrem com a referència en tot cas i intentaré posar-ho tot de manera que el puguem entendre els que no som advocats.

La situació més comú avui en dia és el robatori o utilització il·lícita de fotografies penjades a la xarxa. En la **pràctica**, una fotografia que està en el núvol està tan **desprotegida** com si la deixem físicament al carrer. La **teoria**, com tots sabem o suposem, és que sempre **cal** demanar **autorització** al propietari dels drets d'explotació de la imatge, però en molts casos no es respecta i és per això que ens convé conèixer la llei i els nostres drets com a fotògrafs i autors.

Si parlem de la **divulgació** de l'obra fotogràfica, s'estipula que ha de portar sempre el nom de l'autor al costat o en lloc visible, encara que com ja sabeu en la pràctica això és especialment complicat i sovint no es compleix especialment en el món de la fotografia de premsa i moda.

És important diferenciar que aquesta llei, la **LPI**, confereix a l'autor d'una fotografia **drets** sobre ella de tipus moral - de caràcter personal - i drets de tipus econòmic, que són els d'explotació, pel sol fet de la seva autoria. Tots dos **neixen amb la creació i s'atorguen a l'autor**.

Drets morals

Pel que fa a les facultats de caràcter moral, la seva finalitat és la **protecció de l'autor i la seva obra**, i tenen com a característica implícita que **no prescriuen mai**, ni que passin a ser de domini públic, l'autoria mai podrà canviar-se.

- Dret a l'inèdit, o el que és el mateix, la facultat de **decidir sobre la divulgació** de l'obra en el sentit més ampli.
- Dret a reivindicar la paternitat de l'obra, exigint el **reconeixement de la seva condició d'autor**. Els casos d'atemptat contra aquest dret que es donen més comunament són la publicació o divulgació d'una fotografia sense que consti el nom de l'autor o bé fent constar el nom d'un altre (algú que no és el seu legítim autor), així com el plagi que pot ser una còpia exacta (plagi "servil") o una imitació dels elements essencials de l'original (plagi "ideal").
- Dret al **respecte a la integritat** de l'obra, exigint que s'impedeixi qualsevol deformació, modificació o alteració que suposi lesió en els seus legítims interessos o menyscapse de la seva reputació. Per exemple, si jo compro una fotografia teva i resulta que el cel m'agradaria més en verd no puc decidir pintar-la que estaria violant el teu dret a la integritat sobre aquesta obra teva (en la pràctica, només s'aplicarà quan es publiqui o exhibeixi ja que en un altre cas tu no t'assabentaràs i no passarà res).
- Dret a la **modificació de l'obra divulgada**, amb l'excepció que s'hauran de respectar els drets adquirits per tercers en cas de hi hagi cessió de la foto.
- Dret a **retirar l'obra** del comerç, això sí, prèvia indemnització del propietari que es fixarà en funció del dany emergent i el lucre cessant.
- Dret d'**accés a l'exemplar únic o rar** per exercir altres drets, com podrien ser el obtenir còpia i divulgar-la o simplement saber com vam fer aquesta obra fotogràfica, i sempre es farà amb indemnització de danys i perjudicis i sense retirar-la del poder del posseïdor.

I hem de tenir clar que tots aquests drets morals són **inalienables** (no es poden vendre, alienar, cedir, donar), **irrenunciables** i **imprescriptibles** (no s'extingeixen pel transcurs del temps).

Drets econòmics o de explotació

Pel que fa a les facultats de caràcter econòmic, es refereixen a **drets d'autor, llicències d'ús i altres**, i tenen un durada que pel que la llei diu serà la vida de l'autor més setanta anys (o 70 anys des de la seva divulgació en cas que sigui pòstuma o anònima), període després del qual l'obra passa a ser de domini públic. L'autor, per ser tal, monopolitza el dret d'explotació i només en virtut d'una cessió vàlida podran ser utilitzats o explotats per tercers.

Per tant, l'autor té la potestat de posar al mercat la seva obra, per si mateix o bé per mitjà de la cessió d'aquests drets, i obtenir un resultat econòmic. Els drets d'explotació són els següents:

- Dret de **reproducció**, englobant dit concepte no només les còpies de la fotografia sinó també quan s'imprimeix en llibres, catàlegs, postals, bases de dades informàtiques, etc.
- Dret de **distribució**, mitjançant la seva venda, lloguer, préstec, etc. Aquest dret s'esgota amb la primera venda, de manera que la persona o entitat que compra ja no tindrà el dret de distribució vendible.
- Dret de **comunicació pública**, és a dir la seva exhibició fora d'un àmbit domèstic (exposició pública, emissió o retransmissió per televisió o altres mitjans, accés públic a una base de dades d'ordinador on es trobi l'obra, etc.), la qual cosa exigeix sempre un consentiment de l'autor.
- Dret de **transformació**, que inclou qualsevol tipus de modificació en forma de la qual es derivi una obra diferent - per exemple, passar-les a blanc i negre o traduir els textos en cas de tenir-los - i requereix sempre l'autorització de l'autor.
- Dret de **participació**, que atorga un 3% del preu de revenda en subhasta pública quan el preu sigui superior a 300.000 de les antigues pessetes per obra o conjunt amb caràcter unitari.

Per a la cessió de drets d'explotació, s'empraran **contractes de cessió** de propietat intel·lectual (recordem que sempre seran els de tipus econòmic ja que els morals no es poden transmetre o cedir) per la qual cosa podeu trobar múltiples models a la xarxa.

Per donar-vos un bon consell sobre això, el primer dir-vos que la no existència d'un contracte no exigeix de la relació, per tant sempre serà millor no signar res, i simplement fer una factura, abans de signar un mal contracte o alguna cosa que no ens hem llegit detingudament.

Una altra bona idea, a l'hora de fer un contracte de cessió de drets, és prestar especial atenció a **les estipulacions** que incloem en ell, com per exemple **quins drets** comprèn (si són tots o només alguns i sabent que si no s'estipulen queden limitats als quals es dedueixin necessaris del contingut del contracte), el **territori** per al qual s'apliquen aquests drets (per defecte, el país en el qual es realitza la cessió), la **durada** de l'explotació (que per defecte serà de cinc anys), si és **exclusiva** o **no exclusiva** (si no s'especifica no ho és), el **preu** (en percentatge del benefici o aviat un preu fet, que podrà ser revisat en els deu anys següents per sol·licitud de l'autor si hi ha una manifesta desproporció entre el benefici del cessionari i el preu de la cessió) ... igual que també és recomanable especificar que et reserves la possibilitat de mostrar aquesta obra en el teu portfoli, pàgina web, etc. tot i que en principi aquest dret em sembla que el tens sempre com a autor (però com no estic 100% segur, es millor especificar-ho).

També destacar dos punts que em semblen molt importants. El primer és que a Espanya **la cessió per temps il·limitat no existeix**, com he vist en les bases de moltíssims concursos fotogràfics per posar un exemple, pel que en aquest cas el contracte i la cessió **no serien vàlids** legalment. El segon, que quan venem els drets d'explotació d'una obra **amb exclusivitat**, aquesta exclusivitat constitueix al cessionari en la **obligació de** posar tots els mitjans necessaris per a l'efectivitat de la **explotació**, el que significa que si a nosaltres ens interessa que es divulgui i el cessionari no ho fa (intencionada o no intencionadament) podrem reclamar el nostre dret.

No oblidem tampoc un altre tipus de transmissions especials, que són les de **autor assalariat** i les que són **per a publicacions periòdiques**. En les primeres, es presumeix que els drets d'explotació són cedits a l'empresari en exclusiva i amb l'abast necessari per a l'exercici de l'activitat habitual de l'empresari en el moment del lliurament de l'obra, no podent disposar-ne per a una finalitat diferent dels que es deriven de l'establert. En el cas de les publicacions periòdiques, l'autor conserva el seu dret a explotar-sempre que no sigui perjudicant la norma de la publicació i a més, podrà disposar lliurement de l'obra si no es publica en el termini d'un mes per diaris o de sis mesos per a les altres (excepte pacte contrari, és clar).

Protecció dels drets de propietat intel·lectual

Com us imaginareu, en el cas que es vulneri algun dels nostres drets de propietat intel·lectual, hi ha una **dobla protecció jurisdiccional**, la civil i la penal.

En l'**àmbit civil** es recullen les possibilitats, per part del titular dels drets, d'exercitar la **cessació** de l'activitat il·lícita així com de la **indemnització** pels danys materials i morals causats, incloent en ambdós casos la possible adopció de mesures cautelars de protecció. Això pot donar-se, per exemple, quan cedim una fotografia per al seu ús en una exposició i el cessionari es passa literalment per l'arc del triomf el contracte fent amb la imatge l'exposició, un llibre i 20.000 pamflets de propaganda, en aquest cas nosaltres acudirem als tribunals perquè cessi la divulgació del llibre i els pamflets i que ens indemnitzï econòmicament pels danys i perjudicis soferts.

En l'**àmbit penal**, com sabeu les coses són més serioses, i en el nostre Codi Penal s'estableixen càstigs que fins i tot poden arribar a la privació de llibertat dels infractors en el cas d'un delictes per reproducció, distribució o comunicació pública il·legals o plagi de una obra creativa que estigui protegida per propietat intel·lectual.

Dret a la pròpia imatge

El primer que hem de tenir clar respecte al dret a la pròpia imatge és que es tracta d'un dret constitucional (fonamental) i que, per tant, **preval sobre els drets no fonamentals**.

Tenim dret a disposar de la imatge com a part de la nostra personalitat, de manera que de forma genèrica **estan prohibides la captació, reproducció i publicació de la imatge** (reconeixible) d'una persona, excepte consentiment exprés (són tres drets diferents i necessaris). Però com en tot, sempre hi ha excepcions i en aquest cas no anava a ser menys:

- Que es tracti de **persones públiques** (per professió o càrrec) **en acte públic** o en lloc obert al públic, com ara un polític en un míting o al carrer.
- Quan hi ha **interès informatiu**, és a dir, quan es tracta d'informació gràfica sobre un fet o esdeveniment i la imatge apareix com a accessòria, per exemple si estem en una manifestació, sempre complint-dos requisits indispensables: que la informació sigui **veraç** (basat en el fonament de la diligència) i que la informació sigui **d'interès públic** (afecta la vida pública: social, política, etc.).
- La **paròdia**, que encara que pugui sorprendre segueix sent un dret d'allò més espanyol.

Aclarir també que, pel que fa al dret sobre la pròpia imatge i a diferència d'altres tipus de contractes, **els consentiments** - de captació, reproducció i publicació - **són revocables** .

“Pel simple fet de fer una foto l'autor té sobre ella una sèrie de drets tant de caràcter personal com econòmic”, és a dir els drets d'explotació de la imatge. Tots ells es regeixen per la [Llei de Propietat Intel·lectual](#) , el text es recull en el [BOE del 22 d'abril de 1996](#) i que ha sofert diverses modificacions posteriors. La última [reforma que data de 2014](#) quan el Partit Popular va introduir algunes polèmiques qüestions com [l'anomenada "Taxa Google"](#) i el [Cànon AEDE](#) .

Com actuar si t'assabentes que t'han robat una fotografia

En qualsevol cas, ja sabem que pel simple fet de fer una foto tenim el dret inalienable que es reconegui la nostra condició d'autor, que se citi el nostre nom com a tal i que es respecti la integritat de la nostra obra i no s'alteri. D'altra banda, **durant tota la nostra vida i fins a 70 anys després** tenim drets de reproducció, distribució, comunicació pública, transformació, participació i explotació de les obres i, per tant, la potestat d'obtenir beneficis econòmics sobre elles, sense que un altre pugui exercir-los llevat que expressament es cedeixin els drets d'explotació.

Per tant, queda clar que les nostres fotos són nostres i que **ningú pot agafar-les sense més i utilitzar-les** , encara que això sigui alguna cosa que passi massa freqüentment. Això sí, en aquests casos, no és el mateix que algú agafi una imatge i la utilitzi (potser fent-la passar per seva) a Facebook, Instagram, Flickr o en un bloc per il·lustrar un article a que s'empri per a una campanya publicitària i, per tant, veureu la generació d'un rendiment econòmic a tercers amb una foto usada il·legalment. En el primer cas estariem parlant d'un "ús indegut", mentre que en el segon ja podríem començar a parlar de "robatori" (o furt, que tampoc som advocats).

És clar que les fronteres entre una cosa i altra són subtils, i cada cas és un món. I si no que l'hi diguin al fotògraf espanyol [Alberto Van Stokkum](#) , que no només va veure com [feien servir sense permís una de les seves fotos per les samarretes d'un famosa banda de música](#) , el que evidentment implicava rèdits econòmics, sinó que a sobre va haver d'aguantar que l'acusessin a ell de mala praxi quan ni tan sols va cobrar per la feina.

Desgraciadament, el fotògraf no sol sortir molt ben parat, sobretot perquè arribats a aquests casos segurament l'única solució és posar el cas en mans de caríssims advocats que probablement no puguem pagar. Però tot i això, és clar que **abans hi ha una sèrie de passos que podem donar i que és convenient saber com actuar** si detectem que algú ha agafat una de les nostres fotos i la utilitzi indegudament.

En cas d'ús indegut

Si simplement algú ha agafat una imatge teva i l'està utilitzant en Internet per a un ús, diguem-ne, "modest", el primer pas seria **posar-nos en contacte amb el "infractor", sempre amb una actitud ferma però amable i educada** . De fet, aquesta hauria de ser la nostra actitud en tots els casos i sempre és millor actuar de manera afable i **tractar d'aconseguir una solució amistosa** abans de plantejar-nos denunciar o recórrer a un altre tipus de mesures.

Així, en principi la nostra primera mesura hauria de ser posar-nos en contacte amb qui hagi agafat la nostra foto i informar dels nostres drets sobre la imatge i que l'està utilitzant sense permís. De la mateixa manera, podem **demanar-li o bé que retiri la foto o bé que ens doni els crèdits**, indicant que nosaltres som els autors de la imatge en qüestió i afegint un link que enllaci amb la nostra web, xarxa social, etc.

Si la nostra reclamació es circumscriu a alguna xarxa social, hi ha maneres de denunciar el fet a través d'ella , tal com [expliquen en El bloc del SEO](#) , si aconsegueixes que donin autoria a la fotografia i posin un enllaç que porti al teu web o xarxa social és possible que hakis aconseguit una font de visites i una millora de la teva visibilitat online **que et compensi** les molèsties.

Si la nostra reclamació es a **alguna xarxa social** , hi ha maneres de denunciar el fet a través d'elles, com molt bé expliquen en [aquesta entrada de Naturpixel](#) . Normalment entre les opcions de la pròpia foto es troba, com podeu veure a la imatge de sota, una manera de denunciar que alguna cosa passa amb aquesta foto. A més, tal com ens expliquen en [aquesta entrada de Nataliciosa.com](#) a les principals xarxes socials disposen de formularis on denunciar (aquí teniu el de [Instagram](#) , el de [Facebook](#) i el de [Twitter](#)) aquest tipus de casos si ja hem de començar a prendre mesures.

Així es pot denunciar directament una infracció per drets sobre una imatge a Instagram, Twitter o Facebook (respectivament).

De qualsevol manera, **sempre cal intentar primer una solució amistosa** i, en el cas que l'ús que es fa de la teva foto no sigui molt greu, normalment la solució no passarà d'aconseguir que retirin la foto o ens donin el crèdit necessari sobre ella. Tot depèn és clar, de la gravetat o de la transcendència de l'ús que estiguin fent de la teva foto i dels possibles rendiments que vagin a aconseguir per ella.

En cas de "robatori flagrant"

Si la cosa és més greu i directament **estan fent servir la teva fotografia amb finalitats lucratives** evidents la cosa comença a posar-se seriosa. El primer pas hauria de fer el mateix d'abans, dirigir-se a l'infractor amb amabilitat però reclamant fermament els nostres drets com a autors de la foto. En aquest cas ja no tindrem prou amb exigir que ens donin crèdit sinó que haurem de **demanar una compensació econòmica** que haurem de valorar segons l'ús que s'hagi donat a la foto.

[Si s'estan lucrant amb l'ús d'una foto nostra haurem de dirigir al responsable exigint-li una compensació econòmica...](#)

Per a això podem acompanyar el missatge, dirigit a l'empresa / persona / web responsable, amb **una factura adjunta pels nostres serveis** i l'exigència que ens compensin per l'ús de la foto o la retirin immediatament. A més, advertirem que ens reservem la possibilitat de denunciar per l'ús que s'ha fet de la nostra foto si no es compleix el sol·licitat o, directament, si retiren la nostra foto però no ens compensen (depèn del nostre nivell d'exigència).

Aquest pas també es pot fer de manera "més seriosa" recorrent a la figura de l'bufax, tal com [expliquen en Clau Cremant](#) , encara que aquí ja entraria en joc la figura d'un advocat. Per descomptat, convé que **documentem la nostra petició** amb algun document o captura per mostrar de forma fefaent que la nostra reclamació és legítima. Una cosa que molt bé recomana [Kike Calvo](#) en un post del que es va publicar a [Xatakafoto fa un temps](#) .

En aquest cas, el fotògraf Kike Calvo amb àmplia trajectòria i col·laborador (entre d'altres) amb la prestigiosa [National Geographic](#), ha elaborat una mena de "manual de procediment" amb [una sèrie de passos molt mesurats per actuar en aquests casos](#), i els consells són molt recomanables.

El seu "manual" inclou realitzar unes **etapes prèvies pensades per tenir unes "proves del delictes"** comès de presentar davant un tribunal, passos que recomana donar fins i tot abans de dirigir-se a la persona o persones responsables per exigir responsabilitats. Aquests consells per descomptat semblen molt raonables per preparar-nos a afrontar un possible litigi (que seria el següent pas en la nostra reclamació i, com no, el més temut), i en ells inclou el recurs a les xarxes socials on el fotògraf **pot tenir un bon punt de suport**.

És el cas de [Carmina Rodríguez](#), una fotògrafa malaguenya que a principis de 2017 "va saltar a la palestra" **després de fer-viral la seva decisió de deixar la fotografia de concerts** per problemes d'aquest tipus. A Xatakafoto [van tenir l'oportunitat d'entrevistar-la](#) i constatar com el treball dels fotògrafs no és reconegut com hauria i que en massa ocasions s'utilitzen fotografies sense el permís adequat.

La seva història és una més de les que demostren que finalment **el fotògraf sol tenir les de perdre**, sobretot quan es lluita contra determinats personatges o col·lectius públics que tenen la fama o els diners que a nosaltres ens falta. Perquè arribats al cas que ignorin les nostres peticions l'únic que ens queda és contactar amb un advocat, si pot ser especialitzat en temes de drets d'autor, per recórrer davant la justícia, ja sigui per la via civil o la penal.

És clar que això sol suposar haver de **entrar en un laberint legal que pot portar anys i uns costos considerables** (que és molt possible que no puguem afrontar). Per això és important realitzar els passos previs que us hem explicat, ser afables i professionals, i tractar d'usar tots els mitjans al nostre abast perquè la situació ens sigui el menys desfavorable que sigui possible.

Com protegir-nos

El més normal que el que fa servir la foto, al·lega que la imatge no tenia incrustat un "Copyright"... i per això la agafat sense permís... Realment el 80% de les imatges d'internet o, no tenen drets incrustats o no els tenen realment registrats a organismes oficials. És millor incrustar algun tipus de restriccions a la obra abans de penjar-la i evitar el "limbo legal" i les maniobres que poden fer servir els advocats. No val posar una marca d'aigua amb el logo "©" si no es paguen els seus canons al estat. Posar "©" com podeu veure, no es gratuït. Es tenen de pagar les taxes oportunes per que l'obra quedi registrada en un organisme oficial, en aquest pagament, es cobreixen les despeses del organisme, assegurances, etc... Per tant el propi organisme podria obrir accions legals contra el que utilitza el "logo" fraudulentament.

Per marcar uns drets, poden ser com "Tots els drets reservats" o "Copyright" (El sistema més restrictiu, però no gratuït) o usant un "Copyleft" cedint els drets total o parcialment.

Els seus partidaris ho proposen com a alternativa a les restriccions que imposen les pràctiques tradicionals dels editors i de la indústria de l'entreteniment en exercir els drets patrimonials que detenen i gestionen per als autors, a l'hora d'autoritzar fer, modificar i distribuir còpies d'una obra determinada. Es pretén així oferir-li a un autor la possibilitat d'alliberar una obra, escollint una [llicència lliure](#) que permeti la seva utilització, còpia, modificació i redistribució, a la vegada que, mitjançant aquest *copyleft*, es garanteix que es preservin aquestes llibertats per a qualsevol receptor d'una còpia, o d'una versió derivada. El organisme internacional més utilitzat que gestiona el copyleft és "Creative Commons" que en aquest cas es, com no, gratuït.

Avantatges del Copyleft

Una de les principals avantatges de les llicències Creative Commons, és la atractiva que pot resultar per els titulars dels drets, l'oportunitat de veure augmentades les possibilitats de difusió de les seves obres, o que

altres construeixin sobre la base de la seva obra, o per la perspectiva de contribuir al treball intel·lectual comú. Objectius tan nobles com la difusió de les idees i de l'art, es satisfan de millor manera amb llicències que assegurin als usuaris de les obres les possibilitats d'ús sobre aquestes obres, mentre permeten un control últim dels drets d'autor per al titular originari.

A més de ser gratuïtes, aquestes llicències tenen l'avantatge de lliurar informació fàcil d'entendre a l'autor i l'usuari, respecte del que està o no autoritzat a fer amb l'obra intel·lectual. El sistema permet escollir entre diferents alternatives de llicències o restriccions, alguna de les quals impedeix, per exemple, que es realitzin obres derivades com traduccions, mentre altres impedeixen la utilització de l'obra per a fins comercials. Això permet que sigui l'autor o titular dels drets d'autor, i no la llei, qui determina què es pot fer amb la seva obra i sota quines condicions.

L'ús d'aquestes llicències, per tant, pot suposar una interessant alternativa per a la distribució d'obres a través d'Internet, donant-li llibertats al públic perquè pugui realitzar determinats usos de les obres intel·lectuals, permetent experimentar amb noves formes de promoció i comercialització, i així per tant explotar nous models de negoci per al món editorial.

Marques d'aigua i atributs de les llicències CC

Podem interpretar les llicències Creative Commons com els permisos que donem als altres perquè reproduïxin o modifiquin els nostres continguts en l'ecosistema digital. Són gratuïtes, i el fet que les incloquem al nostre lloc web o a la nostra obra ens permet entrar dins d'un sistema que automatitza la recerca de continguts 'comuns' o sota llicència **CC** a internet.

D'aquesta forma, de llicenciar la teva obra, estaràs establint condicions generals que queden incorporades digitalment a l'obra, de manera que un motor de cerca pugui identificar-les. Tenir una llicència [Creative Commons](#) no significa que les obres no tinguin drets d'autor. Són més aviat una forma d'oferir alguns drets a terceres persones, sota unes restriccions específiques.

Creative Commons posa a disposició diversos tipus de llicències, totes elles gratuïtes, perquè siguin els usuaris els que triïn la que més s'adapti al seu treball. A diferència d'un Copyright, Creative Commons permet configurar certes "llibertats" per a les llicències que triïn els usuaris.

Les diferents configuracions que podem establir són:

Reconeixement d'autoria

Qualsevol persona que vulgui utilitzar el treball al seu favor té l'obligació de citar el creador del treball original. Un cop citat, pot utilitzar el seu treball lliurement.

Us no comercial

El treball pot ser utilitzat per qualsevol usuari i l'única restricció que se li aplica és la prohibició total per comercialitzar-lo.

Sense obres derivades

Es pot utilitzar el treball però queda prohibida la seva modificació.

Llicència compartida igual

Es poden crear obres derivades però la llicència s'ha de mantenir sempre igual.

Com crear una llicència Creative Commons

[Des de la web principal d'Creative Commons](#) podem crear i ajustar la nostra llicència a les nostres necessitats, vincular el nostre treball a ella i mantenir-lo així registrat.

Un cop creada la llicència serà suficient amb adjuntar la imatge corresponent (i el seu text) al nostre treball sota el lema "Aquest obra està sota una llicència Creative Commons" per informar a la gent que el nostre treball es troba protegit sota drets d'autoria.

Exemples de llicències Creative Commons

Tenim 6 exemples diferents de llicències CC perquè puguem triar la que millor s'adapti a les nostres necessitats i que millor protegeixi la nostra feina. Des de l'enllaç que us hem publicat en l'apartat anterior podem configurar la nostra llicència manualment però, a grans trets, les diferents combinacions de llicències que podem fer són:

Permet la lliure distribució i modificació de l'obra, sempre que es reconegui la autoria del autor

Permet la lliure distribució de l'obra, sempre que es reconegui la autoria del autor de manera no comercial i llicencien les noves obres amb les mateixes condicions

Permet la lliure distribució de l'obra, sempre que es reconegui la autoria del autor i llicencien les noves obres amb les mateixes condicions

Permet la lliure distribució de l'obra sense modificacions, si es reconeix la autoria del autor

Permet la lliure distribució i modificació de l'obra de forma no comercial. Les noves obres sempre t'han de mencionar i mantindre'l sense fins comercials

Permet la distribució si es reconeix la autoria, sense modificacions i sense fins comercials

Com saber quina és la llicència que necessito?

[Per triar correctament la llicència](#) que millor s'adapta a les teves necessitats, és important que et facis dues preguntes: ¿Vull permetre que es comparteixin les adaptacions de la meva obra? i ¿estic d'acord amb els usos comercials que pugui tenir la meva obra?

La resposta a aquests qüestions t'ajudarà a seleccionar la llicència. Un cop decidida quina és la llicència, i si tens un lloc web que compleix la funció de donar a conèixer la teva idea, el teu projecte o la teva obra, [pots copiar el codi que trobaràs aquí](#) i incrustar-lo en el teu lloc web, perquè tots s'assabentin que aquesta idea o proposta es troba acollida per una llicència CC. El codi correspon a la icona de la llicència Creative Commons, que serà visible per a qui s'interessi en la teva obra. Si tens més inquietuds, pots descarregar la Guia Creative Commons al lloc web de Creative Commons. La guia es pot compartir lliurement, perquè circula amb la llicència **CC (BY-SA)** i el seu objectiu és ajudar a aclarir dubtes sobre el llicenciamnt lliure que proposa Creative Commons.